

Spelarit 2-2018

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry

Helsinki-päivä Antintalolla 12.6.2018

Helsingin pitäjän tanhuujien ja Espoon Kansantanssijoiden yhteinen Poromichen polska, säestämässä Spelarit.

SYYSKOKOUS 21.11.2018

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry:n syyskokous pidetään
keskiviikkona 21.11.2018 klo 19.30
Husaaritie päiväkodissa, Husaaritie 1, 01700 Vantaa (Kivistö).
Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat

Tervetuloa kokoukseen!

Kuvat: Matti Lankinen

Helteisellä Siilinjärvellä monta tapahtumaa Sukujuhlat-Suguvastavundu & Siilifolk heinäkuussa 2018

Siilifolkin konsertti perjantai-iltana

Heinäkuisen perjantain iltapäivällä 20.7. saavuimme kukin tahtoiltamme Siilinjärvelle. Maja-paikkamme oli paikallisen hotellin sivupiste eli rautatieaseman kyljessä olevat villat, keltaiset mökit. Aurinko paahtoi niin kuin se oli tehnyt jo muutaman viikon. Mutta ei auttanut- kun kaikki olivat paikalla, aloimme harjoitella kuumalla pihamaalla. Illalla klo 19 olisi jo ensi esiintyminen. Jostain muistin kätköistä koetettiin muistella, miten menee Åttaman engel ja Stora Själen. Ehdittiin juuri ja juuri kerrata vielä Sukujuhlien kenttäohjelmankin tanssit.

Sitten eikun menoksi syömään koululle (missä se koulu on?) ja takaisin pukemaan (kuuma!!) ja

esiintymään torille (missä se tori on?). Paikat löytyivät, ja torilla oli Siilifolkin suuri teltta jossa esiintymisemme olisi.

Sukujuhlat oli Kansantanssinuorten Liiton, Karjalaisen Nuorisoliiton ja Suomalaisen Kansantanssin Ystävien yhteinen kesäjuhla. Sukujuhlat järjestettiin ensimmäistä kertaa yhdessä suomalais-ugrilaisen **Suguvastavundu**-tapahtuman kanssa, minkä takia mukana oli mm. monia Venäjän karjalaisia ryhmiä. Sukujuhlat oli järjestetty myös tiiviissä yhteistyössä **Siilifolkin** kanssa, joka on aina Siilinjärvellä järjestettävä isompi kuusipäiväinen festivaali. Perjantai-illan konsertti oli Sukujuhlien ja Siilifolkin yhteistä ohjelmistoa.

Siilifolkin teltan liepeillä parveili ihmisiä erilaisissa kansallis- ja kansanpuvuissa. Itse teltta oli iso, mutta ison osan siitä vei ravintola-alue ja myyntikojut.

Kuva Anna-Liisa
Uusi-Eskola

Esiintymislava oli samalla tasolla kuin katsomokin mikä ei tanssiesityksiä ajatellen ollut kovin suosiollista, muutamia rivejä etäämpää näkyi vain pomppivia päitä. Musiikkiesityksissä tuo ei tietysti haitannut.

Juuri meitä ennen tanssi Karjala-ryhmä Petroskoista ja veti hillittömät ripaskavariaatiot. Nyt piti näyttää, että kyllä meistäkin lähtee. Kauhe-

suuntaan ja istuimme vielä iltaa mökin terassilla.

Yhteisharjoituksia ja minikulkue

Lauantaiaamun aloittivat yhteisharjoitukset paikallisella pesäpallokentällä, ohjaajina nuoret Anni Kirppu ja Ella Rautamies. Eri seurojen ryhmät sijoiteltiin sopiviksi kuvioiksi kentälle - kaikkein keskim-

alla meuhkeella menimme Ättaman engelin, ilmeiltiin ja vilkuteltiin ja kiidettiin polskapiireissä, ohjaajakin hihkui taustalla. Sen jälkeen tanssittiin rauhallisempi Stora själen, jonka toistuvassa osassa pujotellaan ovelasti lomitain, niin että katsojan on vaikea hahmottaa, miten se oikein tehdään. Ihan hyvät aplodit saimme.

Teltan ulkopuolella mittari näytti +28C, kahdeksalta illalla! Hipsimme villojen

Stora själen ja Ätta man engel.
Kuvat Matti Lankinen

Alla iltapalaa villan terassilla
Kuva Aimo Hakkarainen

mäisenä meidän 8 paria. Sitten mentiin talven aikana harjoiteltu- ja kenttätansseja: Polskaa (koreografia), Pilkistys, Peukalopolkka Kerimäeltä, Murnakutka ja Nyykytys. Osa pareista osallistui vielä karjalaisen Humahuksen harjoituksiin. Tanssi tanssitaan edestakaisin liikkuvissa piireissä eli kun vain seuraa piirin mukana ja tö-

Nuorisoliiton toiminnanjohtaja Hilu Toivonen-Alastalo ja puheet käännettiin myös venäjäksi, koska paikalla oli useita ryhmiä rajan takaa Karjalasta.

mistää, hyvin menee.

Lisäksi meille kerrottiin, että päiväystävän meteorologin mukaan klo 15 eli kulkueen alkamisaikaan on luvassa ukkosta ja vesisadetta, joten kulkue keskustan ympäri peruutetaan. Niinpä menimme ilta-päivällä teltalle hengailemaan seuran sinisissä paidoissa ja päädyimme minikulkueeseen teltan sisällä. Tanssimme myös porukalla muutamia karjalaisia tansseja.

Mahtava ohjelma ja yllätys illanvietossa

Lauantain illanvietto koululla oli kerännyt salin täpötäyteen. Tunnelma oli sananmukaisesti lämmin. Ohjelmaa juonsi Karjalaisen

Alkupuolella ohjelmaa oli yllätys, joka meinasi pudottaa tuolilta ainakin kaksi henkilöä. Kansantanssinuorten Liitto oli valinnut vuoden ohjaajan, tai tällä kertaa kaksi: seuramme lasten ohjaajat, Tuija Pirttikoski ja Minna Suokas-Ikonen (katso juttu toisaalla tässä lehdes-sä).

Varsinaisessa ohjelmassa Gornitsa, alunperin Viola Malmin perustama tanssiryhmä, ja Karjalatanssiryhmä, molemmat Petroskoista, esittivät mm. rivakoita ripaskoita ja monella tyyllillä, mukana niin huumoria kuin ylvästä menoakin. Ohjelmassa oli myös

muutamia lauluyhtyeitä, joilla säästys tuli taustanauhalla. Taustamusiikki kovine rumpukompeineen tuntui turhalla, kun laulajistakin tuntui ääntä lähtevän. Hyvin olivat kuitenkin täysin venäjänkieliset laulajat opetelleet sanat suomeksi, esimerkiksi lauluun ”Tämä taivas, tämä maa”. Suomalaisia edustivat ihan kunnialla tanssiryhmä Äkkinäiset Honkalammilta ja Tanhu-Visa Helsingistä (Tanhu-Visa esitti mm. Ellin polkkaan tehdyn koreografian). Pohjanmaalta tuli nuorten tyttöjen duo Nooli. Tytöt soittivat harmonilla ja viululla korviahivelevän kauniin oman sävellyksensä.

Potin räjäytti kuitenkin nuorten tyttöjen tanssiryhmä Kulkuset Petroskoista. Aluksi he esittivät oman koreografiansa Kōkärin engeliskaan ja sitten karjalaistyyllisen tanssin. Letit ja punaiset mekon helmat heilahtelivat ja kengät kopisivat lattiaan kun tytöt pistelivät menemään. Keveät ja korkeat askeleet, joka askel ja käännöksen kiertokulma samassa tahdissa, valtava vauhti ja asenne kohdillaan. Tytöt saivat ansaitut aplodit ja yleisön paukutettua vaativasti käsiään, he esittivät vielä ylimääräi-

senkin, ja kopistelivat menemään vielä lisää.

Lopuksi penkit siirrettiin syrjään ja aloitettiin pelimannitanssit Antti Järvensivun johdolla. Yleisötanssien lomassa Petroskoin tytöt tulivat vielä kerran esittämään yhden tanssin tanssilattialle. Vauhtia piisasi edelleen, leuka pystyssä mentiin ja naapurille näytettiin, kuka on kuka!

Sunnuntaina pääjuhla

Sunnuntaiaamuna harjoiteltiin pesäpallokentällä vielä kerran. Sadetta ei sitten saatukaan ja ilma oli edelleen helteinen. Puolilta päivin sonnustauduimme villaisiin kansallispukuihimme, ja vesipuloin varustautuneina marssimme taas kentälle.

Ohjelmassa ei ollut juurikaan puheita. Nuoret juontajat, Timo

Lauantain illanviettoa:

Sivu 6: Vauhdikasta menoa Petroskoista
Venäläinen lauluryhmä, lauloi myös suomeksi
Petroskoin nuorten ryhmä Kulkuset

Sivu 7: Tanhu-Visa
Juontaja Hilu Toivonen-Alastalo ja tulkki

Kuvat: Tarja Lahtinen

Salonen itäisestä Suomesta ja Sofia Timonen Pohjanmaalta johdattelivat, kumpikin omalla puheparrellaan, eteenpäin ohjelmaa, jossa nähtiin niin läntisiä kuin itäisiä tansseja, lasten esityksiä, ja myös pukuja katsastettiin. Meidän ryhmän tanssit ”kaiken keskipisteenä” menivät ihan kohtuullisesti. Petroskoin Kulkuset-ryhmän tytöt tanssivat helteessa Säkijärven

polkka -koreografian kuin heillä olisi ollut jouset sääarten tilalla. Viimeisenä tanssittu Humahus päättyi yhteen suureen spiraaliin kentän keskelle, josta juostiin yleisölle vilkutellen pois.

Yleisö, niin. Sitäpä oli niukasti, kenttähuu kertoi että paikalliset lehdet eivät olleet tapahtumaa juuri noteeranneet vai liekö jäänyt Siilifolkin varjoon. Meillä osallistujilla oli kuitenkin, jos nyt vähän hikininen, niin hauska viikonloppu kuitenkin.

Tarja Lahtinen

Helsingin pitäjän tanhuajat tanssimassa pääjuhlassa yläreunan kuvissa. Sivulla 8 venäläistä ripaskaa ja laulua perjantain illanvietossa. Alla Petroskoin Kulкусет ryhmä lennossaa ja vanhempien gornitsalaisten rauhallisempaa tanssia. Kuvat Matti Lankinen

Nordlek 10.-15.7.2018 Falunissa

Tällä kertaa seuramme edustus oli vaatimaton määrältään, mutta ei suinkaan laadultaan. Vain me, Tuija ja Minna, rohkenimme osallistua Nordlekiin Ruotsin Falunissa. Matkasimme paikalle Lohjalaisten yhteisbussin kyydissä.

Falunissa majoituimme Västra skolanin kolmanteen kerrokseen toisen suomalaisen seuran kanssa. Jotta viikon aikana sai riittävästi kävelä, sijaitsivat vessat kerroksen toisessa päässä ja suihkut tietenkin toisessa rakennuksessa. Mutta meillä ne sentään olivat samalla tontilla koulun kanssa, kun toisessa läheisessä koulussa majoittuvat kävelivät meille suihkuun. Vessaan tosin jouduimme kulkemaan ”tanskan” läpi.

Viikko sisälsi ihania tapaamisia vanhojen ystäviemme kanssa. Muutama Nordlek sitten tutustuimme Kanadassa ja USA:ssa asuviin suomen- ja muiden pohjoismaiden sukuisiin tanssiinsoittajiin. Siitä asti olemme pitäneet yhteyttä

ja Nordlekissa on aina yhtä mukava tavata jälleen ja viettää viikko yhdessä. Tietenkin myös tanssimme ja tanssimme ja tanssimme, niin tuttu- ja tuntemattomienkin kanssa.

Me pidimme suorastaan esimerkillisen erinomaisen suomen laulutuvan.

Olimme valmistelleet monisteen, jossa oli sanat kymmenelle eri laululle. Laulut olivat laidasta laitaan lastenlauluja, rakkauslauluja, kehtolauluja ja höpö-höpö-lauluja. Kovinkaan moni ei löytänyt paikalle laulutupaamme, mutta osallistujat olivat sitäkin innokkaampia oppimaan ja laulamaan. Erityisesti laulu Tirlirlittiä hurmasi kanadalaisen osallistujamme.

Osallistuimme yhteen työpajaan: kahdella langalla neulominen. Se oli perin haasteellista ensinnäkin, koska opetus tapahtui vieraalla kielellä ja toiseksi meille tottuneille neulojille lanka kulki ihan oudosta paikasta. Käänsimme lankaa aina sinne, missä

olemme sitä tottuneet pitämään, ja työpajan ohjaaja kävi sitä aina siirtämässä takaisin. Jotain saimme toki aikaan ja ehkä pientä ideaa, mitä voisi kokeilla kotona.

Järjestelyt olivat aavistuksen ontuvat. Tämän saimme tuta erityisesti joka aamupäivä, kun taapersimme kamalassa helteessä majoituskoululta tapahtumapaikalle -ylämäkeä koko parin kilometrin matkan. Olimme ostaneet lounaan ja päivällisen, ja ruokailu oli kyllä hyvin järjestetty. Ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi.

Suomalaisia oli taas runsaasti mukana kenttäesityksessä. Saimme tanssia esityksemme innostu-

neelle yleisölle, joka koostui lähinnä muista osallistujista. Esityksemme päätteeksi lauloimme kaikki yhdessä Maamme-laulun. Siinä vaiheessa hiki valuikin jo mukavasti pitkin selkää. Yhteis-pohjoismaisiin tansseihin emme osallistuneet, koska niihin liittyvät järjestelyt olivat hieman hankalat.

Viikko vierähti todella nopeasti. Viimeisenä iltana vietimme grilli-juhlia koulun pihalla uusien ystäviemme kanssa, laulellen ukulelen säestyksellä. Sitten oli taas haikaiden jäähyväisten aika. Kolmen vuoden päästä tavataan Tamperella!

Minna Suokas-Ikonen

Päättäjien lippurivistöä ja kulkue.

Kuvat:
Minna Suokas-Ikonen ja
Tuija Pirttikoski

LASTENSIYUT

VÄ-RI-TÄ KU-VAT!

© colorfyngpage24.com

DI-NO-SAU-RUK-SET

© coloringpages24.com - All rights reserved

JAL-KA-PAL-LON RIE-MU-A!

© coloringpages24.com

SYK-SY-TUU-LI

Lasten tansut Seura-
saarella 20.5.2018

Tuija ja Minna lei-
kittämässä lapsia ja
aikuisia ja "lasten"
oma esitys

Kuvat
Matti Lankinen

Helsingin pitäjän
tanhuajat tanssimas-
sa Katrinebergissa
marttojen järjestä-
mässä tilaisuudessa
13.9.2018

Kuvat
Matti Lankinen

Keskuudessamme on palkitut lasten ohjaajat!

Seuramme lasten ryhmän ohjaajat Minna Suokas-Ikonen ja Tuija Pirttikoski saivat kesällä valtakunnallisen tunnustuksen työstään, kun heille myönnettiin Kansantanssinuorten Liiton Vuoden ohjaaja-palkinto.

Haastatellaanpa heitä hieman.

Minkälainen tilanne se oli?

Sukujuhlilla (valtakunnallinen kesäjuhla Siilinjärvellä, toim. huom) istuimme pahaa aavistamatta seuraamassa illan konserttia. Konsertin aikana annettiin useita tunnustuksia. Erja Askolin astui lavalle, ja kertoi antavansa vuoden ohjaajapalkinnon. Hän antoi ensin vihjeitä ohjaajista. Emme tajunneet hänen puhuvan meistä. Kun nimemme sanottiin, olimme niin pöllämystyneitä, että hädin tuskin ymmärsimme mennä noutamaan leipälapiomme.

Klassinen kysymys, miltä tuntui?

Emme olleet uskoa tilannetta todeksi, olimme todella hämmästyneitä.

Mitä arvelette, miksi tunnustus tuli juuri teille?

Mahdollisesti kiitoksena pitkän ohjaamisen takia ja aina, kun meitä on pyydetty vetämään jotain tanssilaulutupaa, olemme sanoneet kyllä. Lisäksi olemme ahkerasti osallistuneet lasten koulutuksiin.

Kauanko olette tanssineet kansantansseja ja kauanko ohjanneet?

Tuija: Yli 20vuotta tanssinut, ohjannut 12 vuotta.

Minna: Tanssinut 14vuotta, ohjannut 10 vuotta.

Miten olette ohjaajiksi pätevyntyneet?

Olemme suorittaneet uuden kansantanssi-ohjaajakoulutuksen kurseja ja lisäksi osallistuneet erilaisiin täydennyskoulutuksiin.

Mitä teette siviilissä?

Tuija: Olen päiväkotiapulainen, joka paikan höylä.

Minna: Olen luokanopettaja, jolla on takanaan pitkä ura lastentarhanopettajana.

Mikä tanssissa on kivaa?

Mukava musiikki saa liikkumaan, tanssikaverit, uuden oppimisen ilo.

Mikä ohjaamisessa on kivaa ja mikä kenties haasteellista?

Lasten riemun ja oppimisen seuraaminen. Saamme olla ylpeitä edistysaskeleista. Välillä lapsilla on turhan paljon energiaa ja uusien tanssijoiden mukaan saaminen.

Minkälaisia matkoja olette tähän mennessä tehneet lasten ja nuorten kanssa?

Barnlekit Tanskan Skivessä ja Islannin Mosfelssbaerissa, kesäjuhilla Saarijärvellä ja katselmuksessa Porvoossa. Reissut ovat menneet yleensä tosi hyvin. Lapset ovat olleet reippaita ja innokkaita tutustumaan uusiin tansseihin ja uusiin ihmisiin. Koti-ikävää ei ole tarvinnut potea luotettavien aikuisten kanssa, ruoka on ollut aina hyvää ja meillä on ollut tosi mukavaa yhdessä.

Minkälaista ryhmää nyt ohjaatte ja minkälaisia tansseja opetatte?

Ohjaamme tällä hetkellä lasten ryhmää, jossa tanssijat ovat 4-8v. Ryhmä on pieni, siinä on vain 5

tanssijaa. Opetamme helppoja, perinteisiä tansseja.

Miksi kaikenikäisen nuorison kannattaisi harrastaa kansantansseja ?

Kansantanssi opettaa paljon erilaisia taitoja, joita voi siirtää käytettäväksi muilla elämän alueilla. Esimerkiksi jalkapalloileva tanssijamme on huomannut, kuinka harjoituksissa hän on oppinut ketteryyttä, jota voi käyttää hyväkseen pallopeleissä. Kansantanssi on sosiaalista toimintaa, jossa pääsee kosketuksiin toisten ihmisten kanssa. Kaikenlainen tanssi on lisäksi hyvä ennaltaehkäisy tuleviin vanhuuden vaikeuksiin. Siksi jokaisen ihmisen tulisi harrastaa tanssia läpi elämän.

Kerro jotain mitä ns. suuri yleisö ei kenties tiedä kansantanssista?

Se ei ole niin tylsää kuin luullaan. Kansantanssi on monipuolista ja kehittää kuntoa. Jotkin osa-alueet vaativat hyvää kuntoa ja ketteryyttä (esim. ripaska).

Me suomalaiset olemme velvollisia huolehtimaan perin-teemme elävänä pysymisestä. Perinne ei tarkoita jäykkää sata vuotta vanhaa toimintaa, vaan perinne elää ja muuttuu ihmisten vaikutuksen myötä.

Ohjaajia jututti
Tarja Lahtinen

Tanhuryhmä Katrinebergin kartanolla

Martat viettivät syyskuun toisella viikolla ensimmäistä kertaa valtakunnallisesti Marttailuviikkoa. Tarkoitus tuoda marttailu toimintaa näkyviin. Seutula-Riipilä Martat järjesti tuolla viikolla kahtena iltana ohjelmaa Katrinebergin kartanolla. Tiistaina keskityttiin käsitöille eri tavoin. Tors-
taina oli toimintaa pihalla. Silloin järjestettiin arpajaiset, lapsille kepparirataa ja kartanon terassilla oli grilli kuumana, jossa sai hoddogeja salaatin kanssa. Suurimman kiinnostuksen kui-

tenkin sai erään Martan valmistama hirvenlihasoppa. Kaikki 10 ltr meni kuin kuumille kiville. Palan painikkeeksi tarvittiin lisäksi liikunnallista toimintaa. Meidän tanhuryhmä pyydettiin esiintymään pihalle. Esitimme siellä pieniä perinteisiä kansantansseja. Tanssit olivat Ruotsinkatrilli Viitasaareltä, Kikari, Lappakatrilli, Kiperä ja Keltaruusu. Yleisöä olisi toki voinut olla enemmänkin, mutta ne, jotka olivat paikalla, tykkäsivät kovasti. Näin kuulin.

Lopuksi tanssitettiin vielä yleisöäkin. Kovin olivat kaikki oppivaisia ja innostuneita yllätys tanssiin kutsusta.

Näin muisteli Annukka

Aukeaman kuvat Jorma Sainio

Tapahtumakalenteri

- 21.11. Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit syyskokous Husaaritien päiväkoti klo 19.30
4.12. Lasten viimeiset harjoitukset
12.12. Aikuisten viimeiset harjoitukset

2019

- 8.1. Lasten harjoitukset alkavat, Nuorisotila Arkki, klo 18
9.1. Aikuisten harjoitukset alkavat, Husaaritien päiväkoti, klo 18.00
11.-12.1. Folklandia risteily

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA 2018:

- * Raija Hukkanen, puheenjohtaja, 0400-628 096
- * Simo Gröhn, sihteeri, puh. 050-318 0136
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Olli Uusi-Eskola, puh. 040-505 2732
- * Helena Seppänen, puh. 050-533 6008
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

AIKUISRYHMÄN OHJAAJA:

- * Riitta Kangas, riitta.kangas@kolumbus.fi, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Minna Suokas-Ikonen, puh. 050-302 8012

PELIMANNIT:

- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

INTERNET:

www.spelarit.fi / www.spelarit.net

Lehti löytyy osoitteesta: www.spelarit.fi/Lehti/

Kansi: Petroskoin Kulkuset tyttöjä Sukujuhlien pääjuhlassa
Kuva Matti Lankinen

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta